9 Δεκεμβρίου 2024

Ο Απόστολος Ανδρέας στο Ριζοκάρπασο σημείο αναφοράς για τους Κυπρίους

/ Γενικά Θέματα

Κάθε χρόνο την ημέρα που τιμάται η μνήμη του Αποστόλου Ανδρέα ξαναζωντανεύουν οι μέρες χριστιανοσύνης στο ανατολικότερο άκρο της Κύπρου στο κατεχόμενο Ριζοκάρπασο.

- ***γράφει η Μαρία Γιαχνάκη***

Στην ιστορική ιερά μονή του Αποστόλου Ανδρέα φτάνουν οι εγκλωβισμένοι Κύπριοι που ζουν στην Καρπασία αλλά και πλήθος πιστών κάθε ηλικίας, από όλα τα μήκη και πλάτη του νησιού για να βιώσει τις συγκινητικές στιγμές θρησκευτικής κατάνυξης.

Παραμένει άλλωστε η μοναδική υπό τουρκική κατοχή εν ενεργεία Μονή και πανηγυρίζει κατά την 30η Νοεμβρίου και την 15η Αυγούστου, ημέρα των

εγκαινίων της.

Μετά την τουρκική εισβολή του 1974 επιτράπηκε για πρώτη φορά στους εγκλωβισμένους της Καρπασίας να μεταβούν στο μοναστήρι και να παρακολουθήσουν τη λειτουργία, με την ευκαιρία της γιορτής του Αγίου, στις 30 Νοεμβρίου 1978.

Ο Ηγούμενος Κύκκου και ο τότε Οικονόμος της Μονής Κλεόπας Κουρουζίδης επισκέφθηκαν το μοναστήρι για πρώτη φορά μετά την εισβολή στις 30 Νοεμβρίου 1994, ενώ ακριβώς ένα χρόνο αργότερα ηγήθηκαν προσκυνήματος από 40 Καρπασίτες που ταξίδεψαν στον Απόστολο Ανδρέα από τις ελεύθερες περιοχές με λεωφορείο.

Εξάλλου, η πρώτη μαζική επίσκεψη στο μοναστήρι, από 600 Ελληνοκύπριους, πραγματοποιήθηκε στις 15 Αυγούστου 1997, μετά από επίμονες ενέργειες της Διαχειριστικής Επιτροπείας της Ιεράς Μονής του Απ. Ανδρέα προς τα Ηνωμένα Έθνη και τις κυβερνήσεις των ΗΠΑ και της Μεγάλης Βρετανίας.

Επίσης, τρεις ημέρες μετά τη μερική άρση των περιορισμών στη διακίνηση, στις 26 Απριλίου 2003 που ήταν και Μεγάλο Σάββατο, έγινε στο μοναστήρι λειτουργία Αναστάσεως, την οποία κάλυψαν διεθνή τηλεοπτικά δίκτυα.

Ο πάτερ Ζαχαρίας Γεωργίου, ιερέας στο κατεχόμενο Ριζοκάρπασο της Κύπρου είναι ο μοναδικός που τελεί τις Ιερές Ακολουθίες όταν οι κατοχικές δυνάμεις του

το επιτρέπουν. Μάλιστα το 2022 είχε καταφέρει να τελέσει την Θεία Λειτουργία επί τη εορτή του Απόστολου Ανδρέα ενώ οι Τούρκοι είχαν απαγορεύσει στον Μητροπολίτη Καρπασίας να φθάσει στην περιοχή για την πανήγυρη.

Ο πάτερ Ζαχαρίας μας μιλά έξω από τον Απόστολο Ανδρέα που διακονεί τόσα χρόνια με τον πόνο της κατοχής χαραγμένο στο πρόσωπό του:

“Από το 1962 ζω στο Ριζοκάρπασο και είμαι εφημέριος στον Απόστολο Ανδρέα που οι Κύπριοι και όχι μόνο ευλαβούνται τόσο πολύ και θέλουν να έρχονται στην χάρη του να ανάψουν ένα κερί.

Όσο οι κατοχικές δυνάμεις μας το απαγορεύουν, ο πόνος και η θλίψη μεγαλώνουν και γίνονται πληγή που δεν γιατρεύεται.

Στις μεγάλες γιορτές, πονάει η ψυχή μας όταν αναγκαζόμαστε να παίρνουμε άδειες για να λειτουργούμε. Φανταστείτε ότι κάναμε μεγάλο αγώνα για να μας αφήνουν να λειτουργούμε τουλάχιστον κάθε πρώτη Κυριακή του μήνα.

Ο Απόστολος Ανδρέας είναι για μας σημείο αναφοράς αλλά είναι και για τους Τουρκοκύπριους.

Η Χάρις του Αγίου με βοήθησε να σταθώ και να είμαι εφημέριος όλα αυτά τα χρόνια γι αυτό και όταν μένω μόνος μου μέσα στο ναό πέφτω στα γόνατα και τον παρακαλώ να μας ελευθερώσει, να δούμε ελεύθερη την Κύπρο μας.

Βλέπετε εδώ το μοναστήρι του Απόστολου Ανδρέα πως ερήμωσε. Τα κτήρια, τα κελιά, τα γραφεία όλα έρημα. Έγιναν κάποιες αναστηλώσεις αλλά δεν αφήνουν να επανδρώσουμε το προσκύνημα αυτό οι Τούρκοι.

Το αφήνουν βέβαια ανοιχτό να ερχόμαστε και έχουν και τα παζάρια τους εδώ και κερδίζουν χρήματα από τους επισκέπτες κι έτσι μας κάνουν υπομονή.

Δεν είναι εύκολο να βρίσκεσαι σε αυτή την κατάσταση και μάλιστα θα σας πω ότι υπάρχουν κάποιοι Τούρκοι που μας χλευάζουν. Εγώ έχω πέσει πολλές φορές θύμα χλευασμού από οδηγούς λεωφορείων που φέρνουν τουρίστες, από νεαρούς που έρχονται εδώ να δημιουργήσουν εντάσεις. Μη νομίζετε ότι μας αντιμετωπίζουν με σοβαρότητα και σεβασμό. Αλλά τι να κάνουμε; να σταματήσουμε να ερχόμαστε ; μετά θα τα χάσουμε όλα. Υπομονή κάνουμε και θα κάνουμε μέχρι τελευταίας ανάσας σε αυτήν την ζωή.

Ερχόμαστε από το χωριό μας στο Ριζοκάρπασο όπου ζούμε εγκλωβισμένοι γιατί με την κατοχή αρνηθήκαμε να εγκαταλείψουμε τα σπίτια μας και προσπαθούμε να συμβιώσουμε μαζί τους μέχρι να βρεθεί μια λύση.

Δεν είναι ότι καλύτερο να ζεις με τον κατακτητή να ανοίγεις την πόρτα και να τον βλέπεις απέναντι, να αναγκάζεσαι να τρέφεσαι με φαγητό από τα ηνωμένα έθνη που έρχονται μια φορά την εβδομάδα για τις ανάγκες μας αλλά τι να κάνουμε; Αν είχαμε φύγει θα είχαμε χάσει και τον Απόστολο Ανδρέα και όλα”.

Πηγή: Παραπολιτικά

Φωτογραφίες: Ραφαήλ Γεωργιάδης